

MLADÁ FRONTA

EROTIC

*Lizka
se odhaluje*

ALICE CLAYTONOVÁ

EROTIC

ALICE CLAYTONOVÁ

*Trzka
se odhaluje*

MLADÁ FRONTA

Přeložila Iva Pekárková

Copyright © 2010 by Alice Clayton
Translation © Iva Pekárková, 2014
Photography © Yuriy Zhuravov

Mé sestře,
která mi nikdy nedoporučila, „ať to nepřeháním“,
„ať si dám voraz“, ani „ať se usadím“.
Hrozně moc ti za to děkuju.

PODĚKOVÁNÍ

Mé inspirativní rodině - díky za povzbuzení a neutuchající podporu.

Mé milé přítelkyni a redaktorce Jessice, která na mě tlačila a provokovala mě přesně tak, jak to bylo potřeba. Mým rodičům, kteří byli odjakživa skvělí. A mým drahým kamarádkám, podle nichž jsem ztvárnila postavu Holly. Děkuju, že jste, tak jako já, nikdy nezmoudřely. A konečně všem Bláznivkám na celém světě... Přeju vám samé *dojáky*.

KAPITOLA PRVNÍ

Přítáhla jsem si oranžovou šálu ke krku a zavázala ji těsně pod bradou. Vzduch byl dnes ráno chladný, první podzimní listy už opadávaly a tančily v poryvech větru. Dobře chráněná před větrem jsem si prohlížela své okolí.

Domy z hnědého kamene. Beton. Žluté taxíky. Jídelna nabízející obložené chleby s uzeným masem i falafel.

Srkala jsem kávu a přemýšlela o životě, o tom, kam až mě zavál. New York jsem milovala.

Poslední týdny byly úžasné – a ani trochu snadné. Blížil se konec září a oficiálně už jsme měli podzim. Vzduch byl čím dál chladnější, v obchodech se začaly objevovat dýně a mně bylo nádherně. Byla jsem šťastná jako blecha.

Až na to, že se mi stýskalo po mém Britákovi.

Vraťme se na chvílku do minulosti. Když jsem dorazila do New Yorku, okamžitě jsem začala chodit na zkoušky v malém divadlečku na West Side. Jakmile jsem se seznámila s herci, pochopila jsem, jak unikátní a skvělý tenhle muzikál je, a byla jsem vděčná, že v něm mám hlavní roli. Hudba byla magická a s postavou, kterou pro mě Michael vytvořil v Mabel (na scéně se objevuju já, Grace Sheridanová!), byla radost se seznamovat. Bylo jí něco přes třicet, kdysi se stala královnou krásy a teď prožívala předčasnou krizi středního věku a pokoušela se znovu nalézt sama sebe poté, co se jí rozpadlo manželství. Hra byla vtipná, přidrzlá a brilantní. Pracovali jsme na ní teprve pár týdnů, ale investoři a producenti už probírali možnost dát dohromady velkoprodukcii.

Možná, že budu poprvé v životě vystupovat ve velkém divadle, sice ne doslova na Broadwayi, ale ani ne moc daleko od ní. V tomhle muzikálu nevystupovalo mnoho herců, bylo nás sotva deset a byli jsme si čím dál tím bližší. Když dáváte dohromady fungl nové představení, všichni se přetvří do postav, kterým ještě nikdo předtím život nedal. To samo o sobě vede k sebezpytování a amatérské psychoanalýze.

Učit se, pracovat, růst... tohle všechno jsem fakt žrala.

Trávila jsem dny na zkouškách a noci objevováním manhattanských ulic. Tohle město mi totálně učarovalo. Během let jsem tu párkrát byla na služební cestě a myslela jsem si, že ho docela dobře znám. Ale kde-pak. New York poznáte teprve tehdy, když mu můžete říkat domov. A i když jsem nemohla tušit, jak dlouho se tu zdržím, byla jsem rozhodnutá z toho vytěžit co nejvíc.

Jakmile jsem dorazila, začala jsem denně chodit na dlouhé procházky a se vším se seznamovat. Proběhla jsem East Village i West Village, Noho, Soho, proslulou Bowery a v Central Parku jsem se začala cítit jako doma. Získala jsem pocit, že své nové město skutečně poznávám, a zároveň jsem si tím udržovala pěkný zadeček na představení.

Navštěvovala jsem muzea, obchody a parky a nejméně dvakrát týdně jsem chodila do divadla. Pořád jsem měla ten samý pocit, který se mě zmocnil, když mě před několika měsíci, ještě doma, kamarádi vzali na muzikál *Nájem*: měla jsem tak zjitřenou představitivost, že jsem se mohla kdykoli rozbrečet, srdce mi prudce bušilo a dlaně se mi potily. Ale když jsem viděla herce na jevišti tentokrát a slyšela hudbu a potlesk, naplnilo mě to hrdoostí. Podařilo se mi proniknout zpátky do komunity, kterou jsem – aspoň vnitřně – ve skutečnosti nikdy neopustila.

A taky jsem trávila spoustu času s Michaelem O'Connellem, autorem scénáře a tvůrcem tohoto představení... a taky chlapíkem, který mi na vysoké zlomil srdce. Poté, co jsme spolu bůhvíkolik let nemluvili – stalo se to díky jedné špatně načasované noci, kterou jsme spolu strávili, a následným řečem typu „nemůžu se kamarádit s někým, s kým jsem se vyspal“, které bral nesmírně vážně –, jsme k sobě opět našli cestu. Pořád s ním byla ohromná legrace a právě díky němu se mi v New Yorku podařilo zcela bezbolestně zapustit kořeny.

Když ostatní zjistili, že jsme spolu chodili na vysokou, ohromilo je to. Všichni jsme trávili nejméně jeden dva večery týdně popíjením koktejlů ve všemožných barech v divadelním distriktu a vyprávěli jsme si historky z naší divoké minulosti. Michael se nikdy nepřiznal k tomu, že jsme spolu strávili noc. Nebylo samozřejmě možné o tom hovořit na veřejnosti, ale on o tom nemluvil, ani když jsme byli o samotě – prostě jsme se o tom nikdy ani nezmínili. Byla jsem šťastná, že jsem znovu našla dávného kamaráda, který mi teď sloužil jako skvělý průvodce.

Toulala jsem se ulicemi a řídila se přitom jeho radami. Díky němu jsem si užívala města jako usedlíci.

Bylo to úžasné. Když jsem byla s Michaelem, nestýskalo se mi tolik po domově a jeho přítomnost mi navíc pomáhala, abych se soustředila

na muzikál a svou roli v něm. A Jack Hamilton, Briták, po kterém se mi tak stýskalo? No, tohle byl trochu průšvih...

Aspoň že jsme si nejméně jednou denně, obyčejně však víckrát, telefonovali. A taky si posílali celé haldy textovek, obvykle natolik nemravných, že jsme se červenali, když jsme je četli v přítomnosti ostatních.

Několikrát za mnou chtěl přijet na návštěvu, ale vzhledem ke svým vystoupením na MTV, nespočtu interview a schůzek s novináři v rámci propagace filmu, který se měl zanedlouho dostat do kin a ve kterém hrál hlavní roli, se mu to zatím nepodařilo. I já jsem se několikrát pokusila dostat zpátky do Los Angeles, ale zkoušky v divadle probíhaly takřka neustále, a tak jsem odjet prostě nemohla. Oba jsme chápali, jak náročnou má ten druhý práci, ale moc nám to nepomohlo. Vztahy na dálku obvykle nejlépe fungují (pokud vůbec), když už jsou ti dva spolu mnohem déle než já a Jack. Z krátkého, zalykavého období mazlení, sexu a lásky jsme okamžitě přešli do situace, kdy jsme se nemohli vidět vůbec – a to bylo těžší, než by mě napadlo.

Ale i tak jsme dělali, co jsme mohli. Sex po telefonu, sex po síti, obrázky, které jsme si posílali přes iPhone – některé dost odvážné. Kdyby mi někdo ukradl mobil... nóó to by teda bylo něco. Jeho fanyanky by se zjevily.

Noci byly nejhorší. Hrozně mi vadilo, že nemám svého Blázínka v posteli vedle sebe, že mi nezahřívá kůži sladkým dechem, když mě líbá, že mi nechrání prsa dlaněmi, když v objetí usínáme. Tohle mi chybělo nejvíc a nemohla jsem kvůli tomu spát, přestože jsem po celodenních zkouškách bývala vyčerpaná.

Našla jsem si nové kamarády a okamžitě jsem se spřátelila s Leslie, která ve hře představovala mou nemesi. Její postava byla vším, čím jsem bývala já: mladá, hezká, mladá, nadaná, mladá a mrcha. Ve skutečném životě byla Leslie taky ohromně vtipná, a když jsme zjistily, že obě trpíme závislostí na drbech z divadelního prostředí, našly jsme společnou řeč. Bylo pro mě strašně těžké jí neprozradit, kdo je Jack, ale věděla jsem, že bude nejlepší, když svůj vztah udržím v tajnosti. Mí spoluherci věděli pouze to, že chodím s hercem, co žije v Los Angeles. Jen Michael znal celou pravdu. A naštěstí, i když mu to nebylo podobné, o tom mlčel.

A můj Briták byl v jednom kole.

Vymetal jeden mejdan za druhým, což bylo v pořádku, protože, upřímně řečeno, co jiného byste měli dělat ve čtyřřidvaceti? Několikrát moderoval show pro veřejnost a já byla zoufalá, že ho neuslyším. Hrozně mi

chybělo, že každé ráno, zatímco se vypravuju do divadla, nemůžu poslouchat jeho brnkání na kytaru, svůj soukromý zvukový doprovod. Vzhledem k tříhodinovému časovému posunu mezi New Yorkem a Kalifornií jsme si obvykle volali v noci, než jsem šla spát a než on šel na mejdan. Občas se taky vídal s Rebeccou, svou spoluhrádkou z připravovaného filmu Čas, který jim nepochybně zajistí slávu. Občas jsem si s ní posílala textovky a ona mě ujistila, že zatímco po ní skoro neštěkne ani pes, po Hamiltonovi dychtí davy šílených fanynek. Jack ztvárnil postavu Joshuy, vědce cestujícího v čase, jehož filmové eskapády jsou založené na sérii nesmírně populárních erotických povídek. Fanyanky, které si povídky oblíbily, si své city k Joshuovi promítly i do Jacka a byly čím dál tím... ehm... *nadržnější*. Ženské ho zbožňovaly, což jsem naprosto chápala. A vzhledem k tomu, co jsem s ním zažila v posteli, jsem to chápala ještě víc.

Hehe, ty s ním spíš.

Jo, spím.

Neustále byl obklopen fanynkami a podle toho, co mi říkal, byly obvykle zdvořilé a milé. Začínalo ho ale štvat, že je pořád pod dohledem. Jednou mi zavolal pozdě v noci, vážně pozdě. Vlastně bych měla říct vážně brzo, u nás na východním pobřeží bylo po čtvrté hodině ráno...

„Haló?“ zamumlala jsem.

„Ahoj, lásko,“ zašeptal sotva srozumitelně.

Obrátila jsem se, abych viděla na hodiny. „Co je? Děje se něco?“ zeptala jsem se a posadila se na posteli.

„Nic se neděje. Smím snad svojí přítelkyni v noci zavolat, jenom když se něco děje?“ chtěl vědět. Hlas měl chraplavý.

„Ne, jasně že ne, ale tady je to hotovej blázinec, Jacku. Určitě se nic neděje?“ vyzvíдалa jsem a zase si lehla.

„Ne, nic. Teda nic hroznýho. Ale děje se něco divnýho, to rozhodně,“ řekl. Hlas měl pořád zvláštní.

„Tak co se stalo, lásko?“ zeptala jsem se a přemohla zívnutí.

„Nějaká holka mě dneska večer popadla za zadek! A pak ještě jedna – sakra, Grace, určitě to chceš slyšet?“

„Hm... to nevím. Tak mi to pověz – snad jsi ji taky nepopadl za prdel, nebo jo?“ zasmála jsem se, abych mu naznačila, že je to v pořádku a že ho nebudu soudit, když se mi svěří.

„Vyšel jsem z jednoho klubu a zamířil k autu a byly tam kamery, samozřejmě,“ zamumlal.

Tohle byla poměrně nová věc. Čím dál tím častěji ho fotili paparaziové, nejméně jednou týdně jsem ho vídala v televizi v pořadu E! nebo

na webu TMZ. Bylo to zvláštní, vidět svého kluka v televizní show, ale takový je život.

„Dobrá, takže tam byly kamery. Stáhl sis tu svoji basebalovou čepičku přes oči?“ ptala jsem se, pokoušela jsem se ho rozesmát. Obvykle basebalovou čapku nosil každý den, a když ho v ní zachytili na kamerách, krutě jsem si ho dobírala.

„Haha. Měl jsem ji na hlavě, no. Šel jsem k autu a najednou se tam zjevila ta holka a pokusila se... chci říct... pokusila se...“

„Políbila tě?“ chtěla jsem vědět.

„No, zkusila to. Ale nepovedlo se jí to. Přísahám, že jsem ji nepolíbil,“ pronesl pevným hlasem.

„Hele, to je v pohodě, Georgi.“ (George byla jeho důvěrná přezdívka.) „Dobře vím, jak agresivní dokážou fanynky být. Měl jsi mě vidět, když jsem na střední poprvý viděla *New Kids on the Block*. S kamarádkama jsme pronásledovaly jejich autobus přes půl města, než nám došlo, že pronásledujeme skupinu seniorů, který se vypravili do Bransonu.“ Zasmála jsem se. „Když jsme za nima zastavily na truckstopu Flying J a viděly, jak vystupují z autobusu, div jsme se nerozbrečely.“

„Vy jste pronásledovaly zájezdní autobus? Proč jsou holky takový?“ zeptal se a smál se společně se mnou. Cítila jsem, že se uklidňuje. Jack neměl nikdy rád davy, a když na něj zíralo moc lidí, začal se cítit hrozně nespůsobilý. Dnes to vypadalo, že potřebuje slyšet můj hlas, a já byla šťastná, že ho dokážu potěšit.

„Kdybych to věděla, prozradila bych ti to,“ řekla jsem. „Vím jenom, že když jsme letos s Holly byly na jejich koncertě, ječely jsme, jako by nám zase bylo čtrnáct. Měla jsem úplně stejnej pocit jako tenkrát, když jsem je viděla poprvý, jakoby mezitím neuběhla spousta času. Proto si myslím, že po tobě pojedou jak náctiletý, tak ty starší.“ Zahihňala jsem se. „Připomínáš mi doby, kdy se od nás dokonce čekalo, že na koncertech budeme ječet.“

„Hm, a tisk se o tobě vyjadřoval jako o vykradačce kolíbek, Grace. Nemáš mě jenom na sex, vid' že ne?“ dobíral si mě hedvábným hlasem.

„No, vykradačka kolíbek zatím ještě nejsem. Ale jenom na sex tě samozřejmě mám.“ Dobírala jsem si ho na oplátku.

„Já jsem to věděl,“ řekl se smíchem.

Chvilku jsme mlčeli a pak jsem slyšela, jak povzdechl.

„Co se děje?“ zeptala jsem se a zalezla hlouběji pod pokrývku.

„Chybíš mi. Hrozně rád bych byl u tebe v posteli,“ řekl tiše a já jsem slyšela zoufalství v jeho hlase. I já jsem se cítila zoufalá. Nešlo jen

o fyzické milování, ale i o prosté doteky, které jsme brali jako samozřejmost, když jsme spolu byli každý den. Chybělo mi, že mi teď nemůže umývat vlasy, chybělo mi to skoro stejně jako divoké orgasmy, kterými mě denně oblažoval.

„Ty mně taky, lásco. Stýská se mi po tvých objetích – hlavně když pomyslím, kam se nakonec dostanou tvý ruce.“

„Myslíš na tvý nádherný kozičky?“ zašeptal. Dobíral si mě, ale slyšela jsem, jak v něm vzrůstá touha. I ve mně vzrůstala touha, uměl ji ve mně vzbudit velmi rychle.

„Nooo... přesně tak. Je nádherný, jak vždycky víš, kde přesně se mě dotknout.“ Trochu jsem zasténala. Ruka, ve které jsem nedržela telefon, mi zabloudila pod příkrývku.

„Vážně?“ zeptal se. Hlas měl čím dál hlubší a chraplavější.

„Ano, vážně. Máš dokonalý ruce. Nejvíc miluju tvý prsty. Tak silný,“ zašeptala jsem a opřela si telefon o rameno.

„Kde máš nejradši, když se tě dotýkám, Grace?“ Začal těžce dýchat. Dovedla jsem si představit, kde má teď ruce on.

„Strašně se mi líbí, když mě pomalu vysvlíkneš ze šatů a pak mi přejedeš konečky prstů po bradavkách. Mmm,“ zasténala jsem a vzápětí jsem uslyšela, jak zasténal v odpověď. „A pak, když se mě dotkneš jazykem, nejdřív jednoho ňadra, pak druhýho, to je vždycky úžasnej pocit,“ řekla jsem. I já jsem začala těžce dýchat. Ruku jsem si strčila do kalhotek a ucítila, že už jsem vlhká, stačilo, abych si představila dotek jeho rukou na mém těle.

„Kde máš teď ruku, Grace?“ zeptal se šíleně sexy hlasem.

„Kde by sis přál, abych ji měla, lásco?“ opáčila jsem roštěcky.

„Nooooo... kdybych tam byl, přejížděl bych prsty po tvé horké, vlhké...“ A zamumlal slovo, které mě zasáhlo. Doslova mu skapávalo z úst.

„Přesně tam teď mám ruku, dotýkám se sama sebe a představuju si všechny ty hrozný, neslušný věci, který děláš, když si přeješ, abych křičela,“ předla jsem.

„Panebože, Grace, já jsem z tebe tak tvrděj,“ zašeptal a já jsem uslyšela, jak ztrácí sebevládu. Pomyšlení na jeho elegantní, silné ruce na mém těle, zatímco mi říká sprostáčinky, bylo k nevydržení.

„Miluju, když ho máš tvrdýho. Když ho máš tvrdýho jen pro mě, Jacku,“ zasténala jsem a rukama jsem si začala horečně rejdit pod kalhotkami. Představovala jsem si, jak má hlavu zabořenou mezi mými stehny.

„Z ničeho ho nemám tvrdšího, než když vidím, jak se děláš, lásco –

když tě laskám pusou a jazykem. Nic nechutná tak dobře jako moje sladká holčička.“

„Ach bože, Jacku, já z tebe celá teču. Kdybys tu byl – ach bože, ty mě umíš tak krásně ošoustat,“ lapala jsem po dechu a mrskala jsem sebou na posteli, jak nastupoval orgasmus, silný a dokonalý.

„Grace, někdy na tebe myslím, jak je den dlouhý – na tvou chuť a na to, jak vypadáš, když se přestáváš ovládat. Ach bože, Grace, ty jsi tak krásná, když jsi hotová...“ Zasténal, skoro nedokázal mluvit, a já jsem věděla, že ani on nemá k orgasmu daleko.

Ježíšikriste, on je tak dobrej...

Musím nás oba přivést k vyvrcholení.

„Hmmm... je to úžasný, když se do mě uděláš, když tě v sobě slyším a cítím... když... jsi... hluboko... ve mně. Panebože, Jacku, to je nádherný!“ Přestala jsem se ovládat, prsty jsem si konečně zasunula hluboko dovnitř a představovala jsem si, že je to on, že do mě proniká a naplňuje mě.

Zasténal a byl u mě, zatímco jsem vykřikovala jeho jméno. Mé prsty a jeho hlas mě přivedly k vyvrcholení, které jsem tolik potřebovala. Slyšela jsem, jak začal těžce dýchat a pak se udělal taky. Úplně jsem ho viděla před očima: víčka pevně semknutá, obočí zamračené, čelist sevřená.

Ach bože, jak mi chybí.

Zachvěla jsem se a odstrčila příkrývku. Byla jsem celá nažhavená, zalitá potem.

„Sakra, Grace, ty jsi úžasná,“ zašeptal. Pořád dýchal těžce.

„Ach lásko, jak bych chtěla být u tebe! Drbala bych tě na hlavě a směl bys na mně usnout,“ řekla jsem. Téměř jsem cítila jeho váhu.

„Směl bych tě držet za kozičky?“ Zasmál se.

„Na to se vůbec nemusíš ptát, Georgi. Moje kozičky jsou tvoje kozičky,“ dobírala jsem si ho. Tep se mi postupně zpomaloval.

„Jo, jasně, jsou moje! Vyroším cedulku s nápisem TYHLE JSOU ZADANÉ a ty ji budeš nosit, aby všichni viděli, že tvoje kozičky jsou moje kozičky.“

„Nooo, moc se mi líbí, když se chováš jako neandrtálec. Přehodíš si mě přes rameno a odneseš zpátky do jeskyně?“

„Jo, a tam tě zprzním, načež mi budeš muset usmažit řízek z brontosaura.“ Zasmál se.

„To zní božsky, Blázínku, prostě božsky,“ začířkala jsem a zívla.

„Sakra, Grace, zapomněl jsem, kolik je u vás hodin. Nechám tě spát. Omlouvám se, že jsem ti zavolał v tuhle hodinu.“

„A cítíš se líp?“ chtěla jsem vědět.

„No, to ano, rozhodně,“ pronesl stydlivě.

„V tom případě mi můžeš zavolat, kdykoli se ti zamane. Na to mě přece máš – na úžasnej sex po telefonu.“

Zasmáli jsme se.

„Šíleně mi chybíš, Grace,“ řekl tiše.

„Já vím, Georgi. Taky mi chybíš.“ Usmála jsem se.

„Dobrá, nechám tě spát. Miluju tě.“

„Taky tě miluju. Dobrou.“

S povzdechem jsem zavěsila a převrátila se na bok. Kdybych byla u svého Briťáka, pak by mě v tomhle bodě programu držel za kozičky, šeptal by mi sladká slovíčka a sledoval by se mnou na videu *Zlatá děvčata*.

Ucítila jsem záchvěv stesku, ale rychle jsem se ho zbavila a zaměřila jsem myšlenky na scénu, na které budu pracovat zítra. Mabel se má poprvé od rozvodu setkat s bývalým manželem a můj stesk po Jackovi mi pomůže ztvárnit pocit osamění. Jack mi chybí, ale využiju toho.

* * *

A tak to šlo dál. Z dnů se staly týdny. Chodila jsem na zkoušky a někdy jsem si vyrazila ven s novými přáteli. Jack dělal rozhovory s médii, chodil na focení a občas si vyšel se svými přáteli. Často jsme spolu mluvili a často jsme si to rozdali po telefonu. Vyptával se mě na spoustu věcí ohledně mé hry a přál si vědět všechno o mých nových přátelích, o mých spoluhercích a o tom, jak se všechno daří. Vykládala jsem Jackovi úplně o všem, ačkoli jsem mu možná zamlčela, kolik času trávím s Michaellem, i když zrovna nezkoušíme.

Občas jsme se s Michaellem večer scházeli, abychom zapracovali na scénách, které za pochodu přepisoval, a obvykle jsme skončili v mém bytě. Spíš než co jiného jsme klábosili, vzpomínali a smáli se. Říkal mi, že když je se mnou, pomáhá mu to při tvorbě, a já jsem zjistila, že se v nových scénách objevuju častěji a častěji. Jednou se mi přiznal, že některé Mabeliny charakterové rysy si půjčil ode mě, zejména v počátečních scénách, kdy Mabel chodí na vysokou a zamilovává se zásadně do těch nesprávných kluků.

Jednou jsme se po zkoušce zdrželi dlouho do noci a pracovali jsme na nové scéně a tu mi začalo kručet v břiše tak hlasitě, že kručení přehlušilo i naši dost hlasitou diskusi. Navrhla jsem, ať zajdeme ke mně a objednáme si pozdní večeři. Zrovna jsem se přestěhovala z W hotelu

do malého bytu na West Side. Byl čistý, nepříliš vzdálený od divadla, kde jsme zkoušeli, a zařízený – bylo v něm všechno, co jsem ve svém přechodném domově potřebovala. Jakmile jsem se tam nastěhovala, zvykla jsem si objednávat tučná čínská jídla, nejčastěji z restaurace za rohem.

Přiznám se, že mě to trochu znervózňovalo. Od té doby, co jsem se před pár lety pracně zbavila nemalé nadváhy, jsem se rozhodla, že si budu pečlivě vybírat, co jím. Ale ty jejich nudle... ach bože, ty jejich nudle! Prostě jsem si teď občas dovolila se přecpat. Byla už jsem si jistá, že svou váhu dokážu udržet na uzdě. Protože jinak jsem jedla velmi zdravě, cvičila jako blázen a byla na svou novou postavu vážně hrdá. Takhle jsem chtěla vypadat vždycky. Nicméně když zavolaly nudle, zvedla jsem sluchátko. Stačí přece, když uběhnu míli nebo dvě navíc, to je zneškodní. Stojí za to. Jsou to ty nejlepší česnekové nudle na světě.

A tak jsme si s Michaelem vyzvedli jídlo a usadili se na svých obvyklých místech: já na gauči a on na podlaze vedle mě. Obvykle nadělal spoustu nepořádku, a tak jsem ho přinutila nosit bryndáček, anebo sedět na podlaze, kde byla jeho tvář blíže misce s nudlemi. Vybral si podlahu.

„Kdo byl ten kluk, co jsi s ním chodila ve druháku? Ten, co nesnesl chlupy na těle?“ zeptal se a ládoval si nudle do úst, jako by se bál, že mu je někdo ukradne.

„No... Jason, myslím. Fuj, nevzpomněla jsem si na něj celý roky. Byl divnej – nebyla to nejlepší volba. Ale v posteli byl úžasnej, to musím uznat.“ Povzdechla jsem, když jsem se rozpomněla na to, jak šťastnou mě dovedl učinit, i když jen v horizontální poloze. Vždycky si odstraňoval chloupky z hrudi, nohou, podpaží, dokonce i z tamtoho. A to v době, kdy to muži ještě vůbec nedělávali. Neměl vůbec žádné tělesné ochlupení a bohužel taky vůbec žádnou osobnost. Ale byl vybaven nádherným, sedmadvacet centimetrů dlouhým nástrojem, což trochu napravilo to, co mu jinde scházelo.

„Jo, pamatuju, že jsi někdy v té době začala dělat jógu... prý abys byla ohebnější.“ Michael rošťacky zamrkal a já jsem ho bacila do hlavy.

„Michaeli! Probůh! Nechce se mi věřit, že si tohle všechno pamatuješ. Vždyť už je to dobrých dvanáct let!“ Zasmála jsem se, napíchla na vidličku kousek brokolice, okusovala ho a přemítala, jak dávno už to všechno je. Když jsem se teď vídala s Michaelem, bylo to, jako bych se vrátila do starého bytu, v kterém jsem bydlela na vysoké. Tenkrát si ke mně vždycky přinesl věci k vyprání a dívali jsme se spolu na filmy, dokud jsme na kanapi neusnuli.

„Já si pamatuju všechno, Grace,“ řekl tiše.

„Vážně? Vsadím se, že si nepamatuješ, jak jsme se poprvý potkali,“ osopila jsem se na něj a vyčítavě na něj namířila brokolici.

„Vsadím se s tebou o poslední vaječnou rolku, že já si to pamatuju a ty ne,“ odporoval mi. Tvářil se vážně.

„Dobrá, sázka je uzavřena, kámo. A teď, jestli dovolíš, si umíchám sójovou omáčku s hořčicí, abych si v ní pak mohla omočit svou vítěznou rolku.“ Natáhla jsem se přes něj pro sáček s dochucovacími prostředky.

Popadl mě za ruku. „Radši s tím počkej. Jsem si naprosto jistej, že tuhle sázku vyhraju,“ řekl a přimáčkl mi ruku zpátky k tělu.

„No dobrá. Takže, kde jsme se poprvý potkali: První ročník, první den školy. Byli jsme v hereckém kurzu pro začátečnický, kteréj vedl profesor Miller, seděli jsme vepředu v aule, v místnosti 301. Kvůli čemusi jsme se rozdělili do dvojic. Já jsem na sobě měla khaki šortky, kecky a tričko s nápisem *Sigma Nu*. Ty jsi měl na hlavě černou basebalovou čapku a oblečený jsi byl do trička s nápisem *Ministry* a džínů, na nohou jsi měl tenisky. Pamatuju si to, protože když jsem viděla to tričko, myslela jsem, že je na něm napsáno *Ministrant*. A sakra, říkala jsem si, já se přece dost dobře nemůžu kamarádit s klerikálem.“ Zčervenala jsem, když jsem se rozpoměla, že mě přitahoval už od samého začátku. „Tak vidíš,“ dodala jsem a vyplázla na něj jazyk.

Usmál se a já jsem se přes něj znovu natáhla pro rolku. A on mi v tom znovu zabránil. „To nebylo naše první setkání,“ řekl a zakřenil se.

„Cože? Jasně že bylo! Pamatuju si to, jako by se to stalo včera, O’Conneli.“ Prala jsem se s ním o vaječnou rolku, ale on mi zadržoval ruce. Teď už se smál na celé kolo.

„Poprvý jsme se potkali týden před začátkem školy. Při zápisu. Ty jsi čekala ve frontě přede mnou. Slyšel jsem, jak říkáš úřednici, že si chceš přehodit kurz herectví, abys mohla chodit na kurz astronomie. Když jsi odcházela, zakopla jsi a sekla sebou.“

Cítila jsem, jak při té vzpomínce rudnu. „Máš pravdu, sakra! Rozmázla jsem se na podlaze hubou napřed a nějaký kluk mi pomáhal vstát a posbírat věci. Strašně jsem se styděla, protože mi z kabelky vypadlo platíčko s antikoncepcí a on mi ho se spikleneckým úsměvem podal.“ Tenkrát jsem odtamtud vyběhla, jako by mi za patama hořelo, přesvědčená, že si tenhle incident budou všichni pamatovat až do posledního ročníku. „A tys to viděl? To je hrůza!“ Smála jsem se.

„Já jsem byl ten kluk, co ti to platíčko s pilulkama podal, ty hlupáčku! A pak jsem si to zařídil tak, abych byl ve stejným kurzu herectví jako

ty,“ řekl s tím samým spikleneckým úsměvem, jaký jsem si pamatovala od zápisu. „A první den ve škole jsi na sobě neměla tričko s nápisem *Sigma Nu*, ale tričko s nápisem *SAE*. A nemělas na sobě khaki šortky, byly to šortky z ustrížených džínů,“ dodal tiše.

Chvíli jsme na sebe hleděli.

„Vezmi si tu zatracenou vaječnou rolku,“ řekla jsem nakonec. „Porazils mě na lopatky.“

Zakřenil se a vzal si ji, na jedno kousnutí jí půlku snědl. Pak mi nabídl zbytek. „Můžeme se o ni podělit. Nemůžu uvěřit, že si pamatuješ to tričko s nápisem *Ministry*.“

„Víš, na tom kurzu byla i Holly, ale s tou jsme se poznaly až později, až když jsme šli všichni společně na pivo. Nepamatuju se, co jsem ten den měla na sobě,“ pronesla jsem přemýšlivě a zahryzla se do zbytku rolky.

„Já taky ne,“ řekl Michael tiše a nespouštěl ze mě zrak.

Zadívala jsem se mu do očí.

Žvýkala jsem rolku.

On se poškrábal na nose.

Pejsek paní Kobritzové v patře nad námi zaštěkal.

Pořád jsme si hleděli do očí.

Zazvonil mi mobil. A znovu. A znovu.

Pořád jsme si hleděli do očí.

Zvedni ten telefon, Grace.

Telefon? Sakra, telefon!

Škubla jsem sebou a přijala hovor dřív, než se zapnula hlasová schránka.

„Haló? Haló?“ vykřikla jsem zcela zbytečně do telefonu.

Michael se zasmál a pohodlně se opřel o gauč.

„Gracie? Ahoj, zrovna jsem se ti chystal nechat sexy zprávičku,“ řekl můj Briták.

„Mám zavěsit, abys to mohl udělat?“ zeptala jsem se trochu zadýchaně. Zvedla jsem se z gauče a zašla jsem do ložnice, pryč z Michaelova doslechu.

„Ne, radši ti to povím napřímo, co bych s tebou zrovna teď nejradši prováděl, kdybych mohl – aspoň uslyším tvoji reakci.“ Slyšela jsem, jak si hryže spodní ret. Tomu jsem nikdy nemohla odolat – úplně jsem z toho omdlávala.

„Tak ty chceš slyšet moji reakci, je to tak?“ zeptala jsem se a přemýšlela, jak se zbavit Michaela, než se do toho Jack skutečně pustí. Právě

jsem se chystala vrátit zpátky do obývacího pokoje, když se ve dveřích objevil Michael a opřel se o vežeje.

„Půjdu, Grace. Uvidíme se zítra,“ oznámil mi bezhles. Byl tak hodný, že nepromluvil nahlas. Zamávala jsem mu na rozloučenou a šla ho vyprovodit ke dveřím. Přitom jsem pořád poslouchala Jackův hlas.

„Ano, lásko, nemůžu se dočkat, až uslyším tvoji reakci na moje osvícený sexuální hrátky, zatímco ti povedu prsty svojí magickou mocí,“ pokračoval Jack tichým hlasem.

Mé tělo na to reagovalo tak jako vždycky, když jsem uslyšela tenhle jeho tón. Hergot, vždyť on mě dokáže rozehrát za dvě tři sekundy. Tři tisíce mil sebemeně nenarušily jeho erotické kouzlo. Když po mně chtěl reakci, vymohl si ji – přes celý kontinent.

„Ty umíráš, vid’?“ zasmála jsem se a otevřela jsem Michaelovi dveře.

Zastavil se a pohlédl na mě, jako by se chystal něco říct, ale pak jen zdvihl ruku na pozdrav. Taky jsem mu zamávala a usmála se. Zmizel v chodbě.

„Ale nejdřív ti, Bláznivko, musím sdělit skvělou zprávu,“ pronesl Jack. Zamkla jsem dveře, opřela se o ně a vzdychla.

„Je všechno v pořádku, holčičko moje?“ zeptal se.

„Jo, všechno je v pořádku. Jen mi chybíš, to je všechno,“ zašeptala jsem a ucítila jsem v krku knedlík. Zničehonic mi chyběl tak strašně, až to bolelo.

„V tom případě tě tahle zpráva potěší, lásko.“

„O co jde, prosím?“ přála jsem si vědět. Ani jsem nedoufala, že by se mé přání mohlo splnit.

„Jedu za tebou,“ zašeptal.

Zavřela jsem oči, opřela se hlavou o dveře a poděkovala nebesům.

„Gracie? Jsi tam?“

„Jsem tu, Georgi,“ zašeptala jsem. Hrdlo jsem měla stažené. „A lepší zprávu jsem od tebe nemohla dostat. Jsem nadšená!“ Ve tváři se mi objevil radostný úsměv, s jakým nemohl soupeřit ani Joker Jacka Nicholsona. Pak jsem se začala řehtat a nedokázala přestat. Samým smíchem mi vhrkly slzy do očí, nedovedla jsem si ani představit, jak to asi zní v telefonu.

Jack se smál spolu se mnou, snášel můj řehot s trpělivostí světce. Popravdě řečeno, žádný jiný čtyřicetiletý chlap neprokazoval tolik tolerance, zejména ne ve styku se mnou.

Když jsem se konečně uklidnila natolik, abych mluvila v souvislých větách, hluboce jsem povzddechla a přesunula se z podlahy u dveří, kam

jsem klesla, ke gauči. Když jsem na něj konečně vyšplhala, dramaticky jsem zasténala.

„Co to sakra bylo, Sheridanová?“ zeptal se se smíchem.

„Jen takový malý citový zhroucení, Hamiltone. Tak kdy sem přijedeš? Neříkej, že už jsi přede dveřma!“

Srdce mi zaplesalo při pomyslení, že by mohl být tak blízko.

„To ne, bohužel. Ale budu tam v pátek večer. Stačí ti to?“

„Budeš tu už za čtyři dny?“ zavýskla jsem a prohnula se na gauči, jak se mi všechny svaly v těle samovolně napjaly.

„Přesně tak. Budeš připravená na tu záplavu lásky?“ dobíral si mě hlasem čím dál hlubším.

„Panebože, Blázínku, já tě tak zaplavím, že se ani neodbelháš zpátky na letiště. Jak dlouho tu budeš?“ zeptala jsem se. I já jsem měla hlubší hlas.

„Co kdybych ti řekl, že mě budeš mít jen a jen pro sebe až do úterního večera?“

Zavřela jsem oči a zakousla se do kloubů na ruce, abych nevykřikla nahlas. „Čtyři dny? Máš vůbec představu, jaký škody dokážeme za čtyři dny napáchat jeden na druhým?“

„Jakousi představu o tom mám. Co si budeš přát, abych udělal nejdřív?“ zeptal se. Bylo zřejmé, že si to se mnou chce zase rozdat přes telefon.

Spokojeně jsem se usmála a představovala jsem si všechny možné odpovědi. Slibovaly úžasné věci.